



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK  
refpasaret.hu

Pasarét, 2019. szeptember 19.  
(csütörtök)

Földvári Tibor

# A PÁSKA AZ ÚR SZABADÍTÁSA

**Énekek:** 119,1-4; 425

**Alapige:** 2Krón 30,1; 5-13; 17-20; 23; 26-27

*És küldte Ezékiás az egész Izráelhez és Júdához, sőt Efraimnak és Manassénak is írt leveleket, hogy jönnének el az Úr házához Jeruzsálembe, hogy megtartsanak a pászkát az Úrnak, Izráel Istenének. [...] Elhatározták tehát, hogy kihirdetik egész Izráelben Beersebától fogva Dánig, hogy jöjjenek Jeruzsálembe pászkát szentelni az Úrnak, Izráel Istenének, mert már régóta nem tartották meg úgy, amint megíratott. Elmentek azért a híradók a király levelével és a fejedelmekével az egész Izráelhez és Júdához, és a király parancsolatjából ezt mondták: Izráel fiai! Térjete meg az Úrhoz, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istenéhez s ő is megtér a maradékhoz, mely megmaradt még köztetek az Assiriabeli királyok kezétől. És ne legyetek olyanok, mint a ti atyáitok és atyátokfiai, akik vétkeztek az Úr ellen, atyáik Istene ellen és elpusztította őket, amint ti magatok látjátok. Most azért meg ne keményítsétek nyakatokat, mint a ti atyáitok; adjatok kezet az Úrnak, és bemenvén az ő szent helyébe, amelyet megszentelt örökké, szolgáljatok az Úrnak, a ti Istenteknek, és elfordul rólatok haragja. Mert hogy ha ti megtértek az Úrhoz, a ti atyátokfiai és fiaitok kegyelmet találnak azoknál akik őket fogságba vitték, és megtérnek erre a földre, mert irgalmas és kegyelmes az Úr, a ti Istentek, és nem fordítja el orcáját tőletek, ha ő hozzá megtértek. Mikor pedig a híradók városról-városra mentek az Efraim és a Manasse földén, mind Zebulonig, nevelték és csúfolták őket; mindazáltal némelyek az Áser, Manasse és a Zebulon nemzetségéből megalázták magukat, és eljöttek Jeruzsálembe. Júdában is ezt cselekedte az Istennek keze, adván beléjük egy akaratot, hogy engednének a király parancsolatjának és a fejedelmekének az Úr beszéde szerint. Sok nép gyűlt azért Jeruzsálembe, hogy a kovásztalan kenyerek ünnepét megtartsák a második hónapban;*

## A PÁSKA AZ ÚR SZABADÍTÁSA

---

*igen nagy gyülekezet volt. [...] Minthogy pedig igen sokan voltak a gyülekezetben, akik magukat meg nem szentelték, ezért a Léviták a páskhabárány megölésével foglalkoztak azokért, akik tisztátalanok voltak, hogy megszenteljék az Úrnak; mert a népnek nagy része, sokan az Efraim, Manasse, Izsakhár és Zebulon nemzetségéből, nem szentelték meg magukat, mindazáltal megették a páskhabárányt, nem úgy, amint megiratott; de könyörgött Ezékiás érettek, mondván: A kegyes Úr tisztítsa meg azt; mindenkit, aki szívét elkészítette, hogy keresse az Istent, az Urat, az ő atyái Istenét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is. És meghallgatta az Úr Ezékiást, és a népnek megkegyelmezett. [...] Tanácsot tartott pedig az egész gyülekezet, hogy még hét napig szentelne ünnepet; és így még hét napot töltöttek el vígasságban; [...] És volt nagy vígasság Jeruzsálemben; mert Salamonnak, az Izráel királyának, Dávid fiának idejétől fogva nem volt ehhez hasonló ünnep Jeruzsálemben. Ezek után felálltak a papok és a Léviták, és megáldották a gyülekezetet; és meghallgatásra talált az ő szavuk, és felhatott az ő könyörgésük mennybe az Isten szentséges lakhelyébe.*

### **Imádkozzunk!**

Imádunk, mennyei Édesatyánk, mert a te törvényed, mennyei atyai útmutatásod nem parancsok, amiket be kell tartanunk, hanem drága kijelentések, amelyek megmutatják, kicsoda vagy te szabadító Istenként néped számára, és köszönjük, Urunk, hogy a szent életben is segít járni.

Magasztalunk, mert a te isteni szentséged kiárad ránk. Köszönjük, hogy megszentelsz bennünket napról napra, ha kell. És mindazt is, amit a te törvényedben megcselekedhettünk.

Megvalljuk bűnbánattal, talán ma is vétkeztünk, hibáztunk, mulasztottunk vagy akár tudatosan akarated ellen tettünk, de köszönjük, hogy a gyülekezet közösségében éppen a te törvényed, a te igéd megszentel és megtisztít.

Áldunk, hogy Jézus Krisztus számunkra a te igéd. Köszönjük, hogy csak a te igédből tudhatunk őróla, és imádunk, hogy Szentlelked által nagyon személyesen.

Hálát adunk neked a mai nap minden munkájáért, amit elvégezhattünk. Köszönjük, ha pihenhattünk, mert arra volt szükség. Hogy erőt adtál, gyógyítottál, hazahoztál a kórházból. Hogy a te kegyelmedet napról napra kiárasztod ránk mindig az elég kegyelemmel. Sőt a bőséges kegyelemmel.

Urunk, a gyülekezet közösségében köszönjük, hogy imádkozhatunk. És áldunk, hogy te pedig szólni akarsz hozzánk. Kérünk, hogy a te szavadat fogadjuk szívünkbe, engedelmeskedjünk annak örömmel, ezért is lehessen boldog életünk, ahogy énekeltük is. Áldunk, hogy az Úr Jézusért lehet ez.

Az ő nevében hallgasd meg könyörgésünket és fogadd kedvesen imádatunkat, Atyánk.

Ámen.

### **Igehirdetés**

Készülünk az evangélizációs hétre, imádkozunk azokért, akiket meghívni szeretnénk vagy már meg is hívtunk. Ha pedig valaki többször kapott elutasítást a hívásra, lehet, hogy izgatott, hogy vajon ebben az évben eljön-e az, akit szeretnénk, hogy itt legyen és hallja az Úr szavát, mert lehet, hogy kemény a szíve. Illetve amikor evangélizációra készülünk, magunk is szeretnénk az Úr előtt megállni, hogy amit ő akar mondani, azon keresztül az életünk változzon, helyreálljon, ha szükséges.

Evangélizációra készülve előre is olvasva ezt az igeszakaszt már jó pár napja, annyira bátorító lett önmagában ez az egyszerű tény, ami a Károli fordítású Biblia feliratában így szerepel címként: a húsvét – azaz a páska – meghirdetése és ünneplése leírása története. Mert a páskaünnep – amit mi húsvétként ismerünk, de én majd szeretnék a páska kifejezéssel szólni – mindig az Úr szabadítását hirdeti meg, arra visszaemlékező ünnep és ez a szabadítás az új élet, a szabadságban megélt élet lehetőségét, az Úr uralma alatti élet lehetőségét hirdeti, erre emlékeztet. Az Úr munkája nagyon intenzíven megmutatkozott ebben a bibliai történetben a páska kapcsán. Majd megvizsgáljuk az 'Úrnak a keze' kifejezésnek a jelentését, az Úr kegyelmének a munkáját és mindezt a páskaünnep megünneplése viszonylatában.

Az is fontos, hogy az emberek is munkálkodtak. Azok is sajnos, akik elutasították a meghívást – a bűnös ember felelőssége fontos igei tanítás a Szentírásban nekünk itt is. És noha ellentmondásosnak tűnik, hogy akkor mégis hogy lehet minden az Úrtól függő – mert ez is igaz tanítása az igének –, ez egy olyan ellentmondás, amit nem szabad és nem is kell feloldani. A bűnös ember felelős, ha elutasítja a kegyelmet, a bűnös embernek – nekünk is – el kellett fogadni a kegyelmet hittel, de mindez az Úr kegyelmének a munkája kizárólag. Ez az ünnep is ezt hirdeti. És még a bevezetőhöz ennyit, hogy mindezt, amikor az első olvasók olvashatták, hallgathatták, ők a babiloni fogságból szabadult zsidóság népe.

Ezékiás király idejében vagyunk a bibliai történetben, hogyha olvassuk a Krónikák könyvét. Az egyik leghűségesebb királya az Úrnak és már a neve is ehhez a történethez kapcsolódóan is beszédes: az Úr az én erősségem, az Úr az én erőm. Abban az időben élt ez a király, amikor az északi országrészt fenyegette az Asszír Birodalom, sőt 722-ben el is vitte a fogságba. Amennyiben ez a meghívás már a fogság bekövetkezése után történt, különösen fájó, hogy Izrael nagy része már fogságban és mégis milyen elutasítóak az izraeli országrész törzsei nagy többsége. A Krónikák könyvében sokkal bővebben ír Ezékiás uralmának erről a jellemzőjéről, a kultuszi reformjáról, a bálványozástól való megtisztításától Júdának és e két rész között pedig, itt a 30.-ban a páskaünnep.

Emlékszünk, hogy az egyiptomi szabadulás nagy ünnepe ez. Megszabadította Isten az ő népét az egyiptomi világhatalom minden erejétől. Sőt a vö-

## A PÁSKA AZ ÚR SZABADÍTÁSA

---

rös-tengeri átkelésnél a fáraó is meg a serege is meghalt. Ilyen volt az Úr szabadítása. Hirdeti tehát a páska, hogy szabadít az Úr. De már a Krónikák könyve első olvasói is tudták, hogy ez nemcsak fizikai szabadítás, hanem lelki is. És éppen a páskaünnepnek az itteni leírt módja, ahogy megélték vagy akik ahogy nem élték meg jelzi, hogy nem is annyira a fizikai szabadság a fontos az Úr népének sem, hanem a lelki. A Krónikák könyvének az olvasói már megtapasztalták a babiloni fogságból való szabadulást is, hiszen utána vannak, de a Méd-Perzsa Birodalom fennhatóság alatt vannak. Ők is még mindig világbirodalom – és a világ most itt legyen negatív csengésű, mint néha a Szentírásban –, egy világbirodalom hatalma alatt, de lelkileg mégis az Úr uralma, a szabadságban megélt élet szempontjából. Gondoljunk Ezsdrás és Nehémiás könyveire vagy Eszter könyvére is akár.

Ezékiás király idejében volt tehát az asszír fogság, Izrael elveszett, de a Krónikák könyvében látszik az is, ez a vonulat, hogy ennek a királynak az élete is már vetíti előre: lesz majd babiloni fogság is. Ezékiás édesapja, Áház az egyik leggonoszabb király volt. Az ő idejében rengeteg bálványszobor, bálványáldozati oltár volt az Úr templomában magában is, illetve be volt zárva az Úr templomának az a része, ahol az Urat lehetett volna szolgálni, imádni. Ennyire súlyos volt a bálványimádás az édesapja uralma alatt. De Ezékiásnak a személye jelzi, hogy Isten adhat kegyelmi időszakot is a népének. Viszont a fogság be fog következni, mert sajnos Júda népe is nagyon istentelen és bálványimádó. Most itt hagytam ki verseket a felolvasásból, de ha olvastuk, akkor emlékezhetünk, hogy benne volt az is, hogy kellett lerontani oltárokat, kellett már a páskaünnep miatt is sok mindentől tisztítani az Úr népének önmagát is meg a templomot. De kegyelmi időszak Ezékiás idejében.

Emlékszünk-e arra, hogy maga az Úr Jézus is, amikor a páskát ünnepelni akarja a tanítványaival Lukács evangéliuma 22. részében, így fogalmazza, hogy: „Kívánva kívántam” veletek együtt megenni ezt az áldozati lakomát, mielőtt én szenvednék. A páskaünnepen van Jézus is: „Kívánva kívántam a húsvéti bárányt megenni veletek, mielőtt én szenvednék.” Ugyanis Jézus maga az a Messiás, aki a messiási ígéreteket beteljesítette. Minden páskaünnep – ha megünnepelte Júda népe vagy Izrael, az izraeli országrész, ha megünnepelte volna – a messiási ígéreteket erősítette. Jézus maga is, mint Messiás ezt hirdeti. Ő is készítette a szabadítást. Nem is a szabadítás után van, hanem még a nagy szabadítás ez után következik be, hiszen megy a keresztre nem sokára, pár óra múlva viszik. De a páskaünnep hirdette Jézusnak is és Jézus szájából az újszövetségi hívő népnek különösen is hirdeti, hogy mi csoda szabadítást hozott az övéinek az Úr. Világhatalmaktól szabadíthat, ha arra van szükség, de a lelki szabadítás valósága. A lelki királyság.

Ez is tudott nekünk, de itt mégis fontos kiemelni: ennek a páskavacsorának a részeként szerezte az úrvacsorát. Nekünk már nem széderestét kell

tartanunk, amikor szeretnénk emlékezni erre a szabadító Úrra. Sajnos manapság szokás még református gyülekezetekben is széderestéket tartani, de a széderestét mi már túlléptük. Az úrvacsora számunkra az, ami az Úrral való közösség olyan átélése, amit Jézus maga szerzett. Az úrvacsorai közösségben, amikor együtt van az Úr népe Pasaréten is, még a páskaünnepnél is hatalmasabban hirdeti emlékezés gyanánt is. De ha nem lenne soha úrvacsora, akkor is tudhatnánk az ige miatt – de van úrvacsora! –, hogy milyen szabadító az Úr. Egyénként és közösségben is új életünk van, szent életünk van, boldog életünk van a földön, mert nem idegen hatalmak uralma alatt élünk, nem a Sátán uralma alatt, hanem az Úr uralma alatt.

A Krónikák idejében, akkor még a páskaünnep, ami hirdeti, micsoda boldogság az Úrral így élni. És ők tényleg az ünnep jellege miatt is, és hallottuk, hogy megkétszerezték, a páskabarány elfogyasztása és az azt követő hét napos kovásztalan kenyerek ünnepe, még egyszer, még egy hetet legyünk együtt, mert nagyon jó így lenni az Úr közelében és együtt.

Emlékszel arra, amikor te kaptad az Úr meghívását – most hadd mondjam így az üzenet miatt –, hogy ünnepeld a páskát? Azaz meghívott téged is az Úr arra, hogy fogadd el a kegyelmet, fogadd el a szabadítást, térj meg, alázd meg magad, gyere az Úrhoz, legyél az Úr népe tagja. Azért mert előtte az Úr Jézus követője lettél. A meghívást nemcsak akkor, hanem a mi időnkben is el lehet fogadni, el lehet utasítani. Talán emlékszünk, hogy Jézus több példázatot is mondott, ahol erre utalás történik. Ez a felelősség ma is áll.

Az izraeli országrész törzseinek sok-sok népe tagja, családja, családfője – olyan szomorú ezt így kimondani, de itt van az igében – nevetett és csúfolódott. Pedig ők már szenvedték is a bűnös életük miatti ítélet súlyos következményeit. De annyira áthatotta őket a bűn ereje, a bálványimádás valósága, a gonosz hatalma annyira áthatotta őket, hogy nem akartak menni az ünnepre se már. Ennyire megszokták a világi életet, Isten nélküli életet. Viszont szeretném így mondani – éppen a páskaünnep jelentése miatt ebben az igeszakaszban –, hogy órájuk is úgy tekintsünk, mégha szomorú is a szívünk, hogy mutatja, hogy mennyire kegyelemre szoruló, elveszett bűnösök. De ha bármikor később elfogadták az Úr kegyelmét, szeretetét – talán még éppen Ezékiás idejében egy másik ünnepre már elmentek –, akkor ők is bármikor az Úré lehettek újra. Ez nagyon fontos, hogy a Bibliában ott van: el lehet utasítani a kegyelmet, lehet csúfolni az Úr hívását, lehet tovább élni a bűnben, de az Úr kegyelme akkor is ragyog. A páskaünnep mindig ezt hirdeti. Amíg nem jön el a Messiás – és mi ezt újszövetségi népként még inkább tudhatjuk, de ezt az ószövetségi nép is tudta –, amíg nem jön el a Messiás, aki ítél, addig van lehetőség ünnepelni a páskát, mert az Úr szabadítása az elveszett bűnös számára, addig lehet életváltozás, helreállítás.

Mert a szuverén Úr cselekvése az, amikor valaki elveszett bűnösként elfogadja az Úr hívását, elfogadja a kegyelmét, megalázza magát, nem marad

## A PÁSKA AZ ÚR SZABADÍTÁSA

---

kemény a szíve és a nyaka. A 12. vers egyértelműen mutatja ezt és más igét is lehetne hozni, de: „Júdában is ezt cselekedte az Istennek keze, adván beléjük egy akaratot,...” – az ősi kifejezésben egy szívet – „...hogyan engedelnek a király parancsolatjának és a fejedelmekének az Úr beszéde szerint.” Mert itt nem a király meg a fejedelmek parancsoltak, hanem az Úr szavára, kijelentett szavára hivatkoztak, tehát ígét hirdettek és azt mondták: – Gyertek, térjünk vissza az Úrhoz! Tehát az Úr szava, az Úr beszéde a hívásban is, mert Isten terve, célja az elveszett bűnös mentése, ő hívja. Jézus is ezért is mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”

Akik pedig jöttek, Júdában az egész nép, ezt olvastuk itt: azért, mert az Isten keze ezt cselekedte. A szuverén isteni kéz, az Úr keze cselekvése, hogy egy szívet adott. És ez az egy szív megtérésre, bűnbánatra pontosan emiatt az ünnepre, mert az Úr szabadított. Az 'Úr keze', az 'Úr karja' kifejezés más helyeken is jelzi, hogy ő mindenható Isten, hatalmas erő, ugyanakkor szerető atyai kéz. Az ő népe szabadításakor ez nagyon megmutatkozik: „Júdában is ezt cselekedte az Istennek keze, adván beléjük egy szívet.”

Hogy is olvastuk a folytatásban? Így volt a 17. verstől kezdődő szakaszban, hogy a páskaünnep miatt is szükség volt a megszenteltetésre. Aztán pedig kijelenti, hogy nem mindenki volt megszentelt a mózesi törvény kijelentése értelmében, de a szíve az mégis elkészített volt: „Mindenkiteg, aki szívet elkészítette, hogy keresse az Istent, az Urat, az ő atyái Istenét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is.” (19. vers) Megtisztította a szívet, de az Úr keze cselekedte azt, hogy egy szívvel. Júdánál ezt kiemeli, hogy Júdában az egész nép ezért volt ilyen egységes, de jöttek – és most fontos már kiemelünk –, jöttek az izraeli ország rész törzsei közül is némelyek, akik ugyanúgy éltek meg mindezt, ahogy a júdai testvéreik. A többség nem jött, de voltak, akik igen.

Amikor a krónikás kortársai tapasztalták, hogy engedünk a hívásnak és ünnepegyük a páskát, akkor ők tapasztalták, átérték hittel az Úr szabadítását. Akkor ők megtérek. Megalázkodtak, megtérek az Úrhoz. Akik pedig esetleg örültek volna, hogy valamelyik izraeli törzs, izraeli ország részben lakó törzsi rokona jött volna, de nem jött és nagyon szomorú volt miatta, ő pedig gondolhatott arra, hogy lehet, hogy majd következőleg. – Most még keményszívű, most nem jöttek el. Tudtam, hogy ilyenek, mert hallottam, hogy hogy élnek és nem jöttek a hívásra. És lehet, hogy sírt is emiatt akár, de ők is tudhatták, hogy az Úr keze cselekszik.

Számunkra az Úr szuverenitása a kegyelemben, a szabadításban – emlékszünk: „hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez”, még a hit is! –, számunkra ez a drága igei tanítás hihetetlen bátorítás akkor, amikor az Úr hívását képviseljük akár mi is. És hihetetlen bátorítás azoknak, akik meg számunkra képviselték az Úr hí-

vását, és hogy örültek, amikor mi jöttünk és még jobban örültek, amikor mi is elfogadtuk az Úr kegyelmét. És lehet, hogyha elutasító ma is valaki, kőkeményen nagyon kemény nyakú, de akkor is, ha az Úr kezének a hatalmát és atyai szerető jellemzőit látjuk magunk előtt egy ilyen helyzetben, tudhatjuk, türelmesen várhatjuk az Úr keze munkájának a megnyilvánulását.

Pasaréten történt, egy családról kifejezetten tudom, mert örömmel mondták el a férj és a feleség is együtt, de kezdetben csak a feleség, hogy amikor őt hívták evangélizációs hétre, a férje nagyon dühösen engedte el. Dühös volt, hogy egész héten át esténként nem lesz otthon abban az időben, amikor itt lesz a templomban, mert evangélizációra eljött. És hitre is jutott a feleség. Persze a férjnek a dühe az megmaradt. Főleg akkor, amikor a feleség mondta, hogy akkor innentől fogva minden vasárnap szeretnék templomba menni. Arról nem is beszélve, amikor jött az, hogy a női bibliaórára is el fogok menni, meg csütörtökön este is szeretnék istentiszteletre menni. Képzeljük el, hogy a férjnek mit jelenthetett ez. De a férj annyira volt korrekt, hogy végül is hagyta, csak nagyon dühös volt. Már egy kis változás volt, amikor addig volt csak a düh, hogy már el tudta hozni is a templomba. Benne volt az a gondolat, hogy legalább hamarabb haza fog érní, mert tudja, hogy várom itt, és sétálgatott az utcán, talán a játszótéren is. És ez volt a háttérben, hogy akkor hamarabb hazajön, tovább lehetünk együtt, amíg idejön és hamarabb hazajön, mert elhozom. Aztán az is eljött, az az idő, amikor a férj már egyszercsak kezdett bejönni a tempomba, aztán egyszercsak megtért ő is. De ez hosszú idő volt. Én most itt kicsit könnyedén mondtam el.

Mégis könnyedén el lehet mondani, mert ha valaki látja a szuverén isteni hatalomnak ezt a hihetetlen nagy szabadító erejét, amit a páskaünnep hirdet – nekünk már az úrvacsora – és az Úr szava, elvégzett kijelentése – „Júdában is ezt cselekedte az Istennek keze, adván beléjük egy szívet, hogy engednének a király parancsolatjának és a fejedelmekének az Úr beszéde szerint” –, ha ezt hisszük, akkor a türelem, a kitartás, az imádságban való hűség, mindaz, ami addig tart, amíg egy elutasító egyszercsak lehet, hogy elfogadja a kegyelmet. Ennek a hitnek a tudatában még akkor is az Úr vigasztalásában gyászolhatunk, ha lehet, hogy az a valaki nem tér meg a mi szemünk láttára, nem halljuk, hogy megtért volna. De az Úrra bízhatjuk a meghalása után is. Mert mi az Urat látjuk az ő szabadításában.

Ennek a szuverén Úrnak a szerető kezének a munkája abban is megmutatkozik, ami itt a szövegből olyan bátorítóan kicseng. Az is lehet, hogy minket akar helyreállítani, minket akar valamiben végre megtérésre vezetni, hogy aztán ha ezt meglépjük, ebben engedünk, akkor rajtunk keresztül mutatja meg Isten, hogy milyen az új élet, milyen a szabad élet és ezen keresztül fogja megnyerni az elutasítót.

Hallottuk itt, hogy az izraeli törzseknek is hangzott, de Júdában is hangzott: – Alázzátok magatokat meg! Térjete meg, mert akkor az Úr is megtér

## A PÁSKA AZ ÚR SZABADÍTÁSA

---

hozzátok – azaz az Úr kegyelmez –, és akkor még a maradék, akiket a fogságba elvittek, a végén haza fog térni. A héber bibliában a héber nyelven a 'megtérni' szó az a visszafordulni, visszatérni gondolatban. Egy életúton haladunk, mint a tékozló fiú is, de visszatérünk. Ez egy szójáték is itt egy picit a szövegben, de benne van: térj meg lelkileg! Akkor az Úr még a fogságban is megtérítheti lelkileg azt a valakit, akit elvittek a fogságba bűne miatt. És a szó fizikai értelmében is haza fog térni, mert az Úr megteheti, hiszen ő szuverén Úr. Akkor te alázd meg magad, te állj helyre és a te életeden keresztül Isten megmutatja, hogy milyen a szabadítása. Az Úr szentsége kiárad a hívó ember helyreállása során azok számára, azok életében, akik ismerik őt.

És így lehet az, ami itt az igében tovább bátorító, hogy az egész Izrael. Már a hívás is így szólt a 6. versben: „Elmentek azért a híradók a király levelével és a fejedelmekével az egész Izráelhez és Júdához...” – „az egész Izraelhez és Júdához”, és figyeljük meg, hogy aztán hogy szólítják meg őket – „...és a király parancsolatjából ezt mondták: Izráel fiai!...” – „Izrael fiai”, nem azt mondták, hogy Izrael és Júda fiai – „...Térjete meg az Úrhoz, Ábrahámnak, Izsáknak és Izráelnek Istenéhez” – halljuk itt is, Izrael Istene, Jákóbot itt Izraelnek nevezi. Az egész Izrael. Ezékiás idejében, amikor az izraeli országrészt elviszik fogságba és sokan elvesznek, de amikor az Úr szabadító kegyelme szempontjából szól az Írás, a kijelentés, amit a páskaünnep minősítetten is hirdet, akkor Izraelről van szó, az egész Izraelről.

A Krónikák könyve keletkezésekor is ott a fogságból szabadult zsidóság számára ez nagyon fontos volt. Nem sokan voltak az izraeli országrész törzseiből való családok, de azért voltak. De teljes népe az Úrnak, az egész népe. Valóban ez óriási bátorítás! A Péter 2. levele 3. rész 9. versében megtudjuk, hogy Jézus addig nem is fog eljönni, amíg nem lesz teljes az Úr népe száma: „Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson” – és itt a hívókról szól. Jézus addig nem fog eljönni dicsőségesen, amíg nem lesz teljes az Úr népe száma, amíg nem fog megtérni, nem fog megalázkodni a legutolsó elveszett bűnös is, akit az Úr kiválasztott, aki az Úré, aki az ő népe tagja. Akármilyen elutasító is a földi életében, az Úr bármikor megnyerheti.

Szabad és új élet tehát, az Úr uralma alatti élet az ő népének, az elutasítóknak és a keményszívűeknek, keménynyakúaknak is a bármikori megtérés lehetőségének nagy örömhíre, a kegyelem híre. És mindez annak a fényében, hogy nemcsak egyénként, nemcsak személyesen, hanem a házasságban, az egész családban, az egész gyülekezetben. És amikor az Úr ébredést ad egy országban, az egész országban az Úr eszköze, az ő szabadító munkája, szabadító keze és ennek a szabadító kéznek engedelmeskedő hívó népe. A te életed – Ezékiás király történetének a fényében – ilyen módon ugyanúgy az Úr eszköze lehet.



Eddig is már szó volt sokat az Úr kegyelméről. De még az isteni kegyelemnek és irgalomnak egy mozzanata az ünneplés során mégiscsak felcsendült. Ez nagyon egyszerű és nagyon-nagyon bátorító. Amikor az volt a probléma, hogy voltak, akik nem a mózesi törvény szabályai, szentségi törvényi szabályai szerint éltek a páskával, nem tisztultak meg. Akikről ír, azok mind az izraeli országrészből érkezettek voltak, viszont megették a páskabarányt. Elvileg ez súlyos bűn volt és a törvényben le volt írva, hogy nagyon súlyos következménye kell, hogy legyen. De Ezékiás király, a hívő király tudja, hogy a páska önmagában hirdeti az Úr szabadításának a tényét. A mi Istenünk nem olyan, aki el akarja pusztítani a megtérésre vágyó bűnöst. Épp ellenkezőleg! És ezért olyan természetes Ezékiás számára, hogy ő egyszerűen könnyörög. Ő nem tudja megszentelni azokat, mert királyként ő nem vehet részt a léviták és a papok szolgálatában, az nem az ő része, de könnyörögni könnyörög mint uralkodó az egész népért. És ez is fontos, hogy a nép és az uralkodó az egy. Ha az uralkodó vétkezik, akkor annak minden következményét a nép is hordozza. De ha az uralkodó az Úr áldása, akkor a nép tapasztalja az áldást.

Amikor tehát Ezékiás könnyörög, akkor ezt a nép nevében is teheti, teszi is: „A kegyes Úr tisztítsa meg azt;...” – aztán azt olvastuk – „...mindenkit, aki szívét elkészítette, hogy keresse az Istent, az Urat, az ő atyái Istenét, ha nem a szentségnek tisztasága szerint is.” 20. vers: „És meghallgatta az Úr Ezékiást, és a népnek megkegyelmezett.” Ez olyan egyszerű, néhány kifejezés csak a bibliai versekben, Ezékiás imádkozik, elmondja az érvét és azt olvassuk: „és meghallgatta az Úr”. Az Úrnak joga lett volna elpusztítani mindenkit egy pillanat alatt. De az Úr nem ezt akarta, ez egyértelmű. Ő szabadítani akarta most is azokat és ő látta a szívüket és tudta, hogy mi van a szívben. És a király imádságát meghallgatta.

Károli pedig nem véletlenül fordította ezt: „megkegyelmezett”. Ennek az ősi szónak van ilyen jelentése is, hogy meggyógyít, éppé tesz, de a kegyelem szó, a megkegyelmezni szó a legmélyebben fejezi ki, hogy akár testi gyógyulást is adhatott az Úr, ha valakinek esetleg valami betegség jött amiatt, hogy ő nem szentül vette magához a páskabarányt. Lehet, hogy fizikailag is megbetegedett, de lelkileg biztosan: de az Úr megkegyelmezett. Jézus is – emlékszünk – mindig a lelkire figyelt. Ugyanis a farizeusi törvényeskedés bálványa nézi nagyon hamisan a külsőt csak. Ez törvényeskedés. Jézus meg rámutatott, hogy a döntő a törvényben is az Isten és a felebarát szeretete. De az Isten szeretete, hogy ő szeretett minket irgalmasan és mi is szerethetjük őt. „És meghallgatta az Úr Ezékiást, és a népnek megkegyelmezett.” Nem a szentség tisztasága törvényi kijelentése szerint történt az ünneplés, de az Úr kegyelme mégiscsak megszentelte azokat, akik ilyenek voltak.

Ez az újszövetségi időben is megtörténhet. Valaki például úrvacsora előtt megbántja a társát, családtagját otthon még vagy miközben jönnek útközben.

## A PÁSKA AZ ÚR SZABADÍTÁSA

---

Lehet, hogy el is felejtette, hogy úrvacsora is lesz majd és aztán itt részt vesz az istentiszteleten és rádöbben arra, hogy: mit tettem otthon vagy útközben és most szeretnék úrvacsorázni. De hát ilyen szívvvel hogy jöjjenek? Meg előtte rendezni kéne akkor a kapcsolatot. És milyen nagy ajándéka az Úrnak, hogy jön úrvacsorázni, átéli az Úr szabadítása örömét és majd utána bocsánatot kér. Lehet, hogy előtte kellett volna. Noha mi az újszövetségi hívő népként sok tekintetben már másképpen élhetünk meg sok mindent, mint ami az ószövetségi törvényben ott van, de azt tudjuk, hogy az Úr elé járulni szentül és az úrvacsorai közösségben is azért úgy illik, hogy előtte rendezve van minden. De ha nem tudom rendezni? Akkor majd rendezem utána.

Vagy tapasztaltuk talán mi is többet, hogy amikor akárhány éves korában is valaki hitre jut, megtér, elkezd itt élni közöttünk, lehet, hogy tőlünk is megkérdezi, hogy: – Akkor most itt hogy is kell csinálni valamit, mi is itt a szokás? Szabad egyáltalán hangosan imádkozni? Ha meg hangosan imádkozom, akkor azt hogy csináljam, hogy tetszen az Istennek is meg nektek is? Ezeket a kifejezéseket azért mondom így ki, hogy éreztessen, hogy a megtértek is érzik, hogy nem minden illik az Úr és az Úr népe életében, és ha teszünk valamit, nem biztos, hogy azt szabad. De ez az ige azt mondja: semmi probléma, mert az Úr, ha kell, helyreállít. De az Úr szeretete, kegyelme azt hirdeti, hogy éppen az elkészített szív a fontos, az őszinte gyermeki bizalomból fakadó istenfélelem, szeretet és embertársi szeretet.

Számunkra ez az ószövetségi történet mindezek alapján – ahogy már el is hangzott többször is – azt hirdeti tehát: lehet türelmünk, az elutasítók bármikor megtérhetnek; lehet elhordozó szeretetünk, ha valaki nem úgy éli meg a hitét, ahogy mi elgondoljuk, hogy meg kellene, az Úr kegyelme helyreállíthatja, könyörögjünk érte akkor, mert az Úrnál a szabadság: „Minden szabad nékem, de nem minden használ.” És van, aki erős és van, aki erőtelen talán. Az elhordozó szeretet segít, ha kell, helyreállítani azt is, aki talán valamit még nem ismer úgy, ahogy kellene. A bizalom az Úrhoz és az Úr iránt meg a reménység, hogy a jelenben is meg a jövőben is az ő szabadítása fog megvalósulni a mi életünkben is és a többiek életében is.

Hiszen a páskaünnep – számunkra már az úrvacsora –, az Úr elvégzett váltságmúve azt hirdeti: az Úr hatalma alatt, szabadon, új életben, mert az Úrral és együtt. Egy ilyen életben pedig nem kérdés, hogy öröm van és vigasság és áldás. Páskaünnep végén ez volt: öröm, vigasság és áldás. Az Isten szentsége, az Isten szabadítása átélése ünnepen, de utána hétköznapiakban is az élet istentiszteletében, a házasságodban, a családotban, akármilyen elutasító is a család, de gyülekezetben is. Meg bárhova, ahova helyez bennünket az Úr, ahol lehet, hogy bűnösöket akar megnyerni magának. És gondoljunk bele, hogyha a mennyben öröm van egy bűnös ember megtérésén is, akkor vajon milyen öröm van vagy lesz a mennyben, amikor nagyon sok megtért bűnös tapasztalja meg, micsoda öröm az Úr szabadítása és éli át ennek az

életváltoztató, megújító, Isten hatalmát és kegyelmét hirdető ajándékát, Isten kezének a munkáját.

Mi is adjunk hálát ezért.

### **Imádkozzunk!**

Magasztalunk azért, mennyei Atyánk, mert bennünket is megnyert a kegyelem. Imádunk téged, hogy az Úr Jézus mindent elvégzett ezért. És mi már hány úrvacsorai közösségben is átélhettük, tapasztalhattuk, mennyire érttetlen és milyen hatalmas a te szabadító kegyelmed, megszentelő munkád.

Köszönjük, Urunk, hogy minden rajtad múlik. Köszönjük, hogy száz százalékosan tiéd a kegyelem. És áldunk, hogy mégis a hitet, amit te ajándékozol, de mi élhetjük meg, úgy élhetjük meg, hogy mint gyermekek rád szorulva, tőled kérve segítséget, ha kell, szabadítást.

Köszönjük, hogy ebben az ószövetségi történetben ennyire felragyogott ma nekünk a te isteni személyed nagysága, szereteted munkája.

Bocsásd meg, amikor elkeseredtünk az elutasítók miatt vagy amikor lemondtunk valakikről, mert annyira kemények. Köszönjük, hogy ebben is átélhetjük most mi is a te szabadításodat.

Áldunk, hogy az evangélizációra készülve várhatjuk szabadító munkád erejét. Köszönjük, hogyha már azt mondták a meghívottak, hogy jönnek. Hozd is el őket, kérünk. Készítsd fel az igehirdetőt is, hogy a te szavadat hirdethesse.

És kérünk, hogy a családban is, a munkahelyen, itt a gyülekezetben is mindig legyünk a helyünkön, használhass bennünket. Áldunk, amikor a mi megszentelt életünkön keresztül másokat megtérésre vezetsz el.

Imádkozunk, hogy könnyörülj meg magyar népünkön. Urunk, olyan sok a bálványimádás, az istenkáromlás. Mi olyan bűnös nép vagyunk, de éppen a te kegyelmed miatt kérjük, adj a mi népünknek hozzád térést.

Vezetőinknek is. Most amikor az önkormányzati választások miatt a kampányban annyi hamisság is van, hazugság, kérünk, te szabj gátat ennek. És te adj olyan vezetőket ezeken a területeken, aki áldássá lesznek azoknak, akik fölött hatalmat gyakorolnak.

Imádkozunk ma is Kárpátaljáért. Adj ott is békét. Köszönjük, hogy ott is te támogatód a tieidet, ők is hadd legyenek világító szövétnek.

És imádkozunk, hogy a mi külhonba szakadt magyar népünk tagjai is a maguk helyén, akik bíznak benned, szeretnek téged, elsősorban mint kereszténynek hirdethessék, ki is vagy te, milyen a te szabadításod. Add, Urunk, hogy hadd lehessünk így áldássá mint magyar nép és magyar hívő nép mások számára.

Köszönjük, Urunk, hogy az Úr Jézusért meghallgatód imádságunkat. Kérjük is, hogy hallgass meg.

Ámen.

425. ének

*Jiddis dallam, (1770)*



Ó, Áb-ra-hám U- ra, Hadd áld-juk szent ne-  
ved, Mert min- den-ha- tó vagy és ö-rök  
sze- re- tet. Nagy Is- ten a ne- ved, Ezt  
vall- ja föld és ég, Csak té- ged il- let  
tisz- te- let és dí- cső- ség.

2. Ó, Ábrahám Ura, Ím hallom szent szavad;  
Csak azt az üdvöt keresem, mit kezed ad. A múltó földi  
jót És vágyát elhagyom, S őt választom, ki őrizöm és  
pásztorom.

3. Ó, Ábrahám Ura, Szent kegyelmed nekem Az én  
örömöm, útamon ez vezessen. Te barátod lettem, Én  
Istenem te vagy: Tarts meg a Jézus véérért és üdvöt  
adj!

4. Megesküvél Uram, És igédben bízom, Hogy  
égbe viszed gyermeked sas-szárnyakon. Meglátom Jé-  
zusom És áldom hatalmát, Szent kegyelmének éneklek  
halléluját.

*Olivers Tamás, 1725–1799.*